

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 20.11.2018
COM(2018) 750 final

2018/0388 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

**kterým se mění rozhodnutí 2009/791/ES a povoluje Německu dále uplatňovat opatření
odchylující se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z
přidané hodnoty**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Podle čl. 395 odst. 1 směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty („směrnice o DPH“¹) může Rada jednomyslně na návrh Komise povolit kterémukoli členskému státu, aby uplatnil zvláštní opatření odchylovající se od uvedené směrnice, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru DPH nebo zabránit určitým druhům daňových úniků či vyhýbání se daňovým povinnostem.

Dopisem, který Komise zaevidovala dne 10. září 2018, požádala Spolková republika Německo (dále jen „Německo“) o povolení nadále uplatňovat opatření odchylovající se od článků 168 a 168a směrnice o DPH s cílem vyloučit DPH, jíž byly zatíženy zboží a služby, které jsou z více než 90 % využity osobou povinnou k dani pro soukromou potřebu nebo pro potřebu jejích zaměstnanců nebo obecně na neobchodní účely nebo nehopodářskou činnost, z nároku na odpočet daně. K žádosti byla přiložena zpráva o uplatňování tohoto opatření, jak je požadováno v článku 2 rozhodnutí Rady 2009/791/ES ze dne 20. října 2009² ve znění prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2015/2428 ze dne 10. prosince 2015³.

V souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice o DPH informovala Komise o žádosti Německa ostatní členské státy, a to dopisy ze dne 14. září 2018. Dopisem ze dne 17. září 2018 uvědomila Komise Německo, že má k dispozici všechny údaje potřebné k posouzení žádosti.

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Článek 168 směrnice o DPH stanoví, že osoba povinná k dani má nárok na odpočet DPH zaplacené za dodání zboží a poskytnutí služby pro účely svých zdaněných plnění. Ustanovení čl. 168a odst. 1 směrnice o DPH uvádí, že DPH u výdajů souvisejících s nemovitostí, která tvoří součást obchodního majetku osoby povinné k dani a která je užívána pro obchodní i neobchodní účely, je odpočitatelná pouze do výše podílu, v jakém je nemovitost užívána pro účely podnikání osoby povinné k dani. Podle čl. 168a odst. 2 směrnice o DPH mohou členské státy použít toto pravidlo rovněž u výdajů souvisejících s dalším zbožím, které členské státy vymezí a které tvoří součást obchodního majetku.

Podle článku 395 směrnice o DPH mohou členské státy použít opatření odchylovající se od ustanovení směrnice o DPH, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru DPH nebo zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem, pokud je schválí Rada.

Německo požádalo o to, aby mohlo i nadále uplatňovat odchylovající se opatření, díky němuž smí z nároku na odpočet zcela vyloučit DPH, kterou byly zatíženy zboží a služby využívané osobou povinnou k dani z více než 90 % na soukromé nebo neobchodní účely, včetně nehopodářských činností.

Toto odchylovající se opatření bylo Německu původně povoleno rozhodnutím Rady 2000/186/ES ze dne 28. února 2000⁴ na období do 31. prosince 2002, poté bylo znovu povoleno rozhodnutím Rady 2003/354/ES ze dne 13. května 2003⁵ na období do 30. června

¹ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

² Úř. věst. L 283, 30.10.2009, s.55.

³ Úř. věst. L 334, 22.12.2015, s. 12.

⁴ Úř. věst. L 59, 4.3.2000, s.12.

⁵ Úř. věst. L 123, 17.5.2003, s. 47.

2004, rozhodnutím Rady 2004/817/ES ze dne 19. listopadu 2004⁶ na období do 31. prosince 2009 a rozhodnutím Rady 2009/791/ES ze dne 20. října 2009 na období do 31. prosince 2012. Platnost povolení byla prodloužena do dne 31. prosince 2015 prováděcím rozhodnutím Rady 2012/705/EU ze dne 13. listopadu 2012⁷ a do dne 31. prosince 2018 prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2015/2428 ze dne 10. prosince 2015⁸.

V současné žádosti Německo informovalo Komisi, že uplatňování odchylujícího se opatření se ukázalo být velmi účinné a pro výběr DPH představuje významné zjednodušení. Rovněž pomáhá předcházet daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem.

Požadované minimální využití zboží pro obchodní účely ve výši nejméně 10 %, které je nutné pro odpočet DPH na vstupu, je poměrně nízké. Podle Německa bude mít proto prodloužení platnosti opatření pouze malý dopad na celkovou výši příjmů z DPH vybraných v konečné fázi spotřeby, a tudíž negativně neovlivní vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.

Německo uvádí, že opatření snižuje administrativní zátěž pro daňové poplatníky a daňové správy, protože není nutné monitorovat ani upravovat podíl využití zboží pro obchodní a neobchodní účely, a proto o těchto změnách nemusí být vedeny žádné záznamy. Horní hranice ve výši 10 % rovněž odpovídá úpravě v německých právních předpisech v oblasti daně z příjmu, která stanoví, že za obchodní aktiva lze považovat pouze zboží, které se používá pro obchodní účely minimálně z 10 %.

Odchytky jsou zpravidla udělovány na omezenou dobu, aby bylo možné posoudit, zda je zvláštní opatření přiměřené a účinné. V tomto ohledu má Komise na základě informací poskytnutých Německem za to, že rozdělení týkající se obchodního a neobchodního využití v poměru 10 % a 90 % i nadále představuje pevný základ pro určení transakcí, při kterých lze obchodní využití považovat za zanedbatelné.

V důsledku toho představuje dotčené zvláštní opatření zjednodušení pro správce daně i pro podniky, neboť není potřeba sledovat následné využití zboží a služeb, které byly při pořízení vyloučeny z odpočtu, zejména s ohledem na možné zdanění soukromého použití podle článků 16 nebo 26 směrnice 2006/112/ES nebo na opravu odpočtu daně v souladu s požadavky článků 184 až 192 uvedené směrnice. Prodloužení platnosti odchylujícího se opatření je proto přiměřené.

Každé prodloužení by však mělo být časově omezené, aby bylo možné zhodnotit, zda podmínky, na kterých se odchylka zakládá, jsou stále platné. Proto se navrhuje prodloužit platnost odchylky do konce roku 2021 a uložit Německu, aby spolu s žádostí o prodloužení předložilo nejpozději do 31. března 2021 zprávu obsahující vyhodnocení uplatňovaného poměru rozdělení mezi obchodní a neobchodní využití, na němž je vyloučení z nároku na odpočet založeno, pokud by mělo dojít k dalšímu prodloužení, s nímž by se počítalo po roce 2021.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Článek 176 směrnice o DPH stanoví, že Rada rozhodne o tom, z jakých výdajů nelze DPH odpočíst. Do té doby Rada povoluje členským státům zachovat vyloučení, která byla v platnosti ke dni 1. ledna 1979. Existuje proto celá řada ustanovení „status quo“, která omezují nárok osob povinných k dani na odpočet.

⁶ Úř. věst. L 357, 2.12.2004, s. 33.

⁷ Úř. věst. L 319, 16.11.2012, s. 8.

⁸ Úř. věst. L 334, 22.12.2015, s. 12.

Bez ohledu na předchozí iniciativy, které stanovily pravidla týkající se kategorií výdajů, jež mohou podléhat omezení nároku na odpočet daně⁹, je tato odchylka až do doby harmonizace těchto pravidel na úrovni EU přiměřená.

Navrhované opatření je tedy v souladu se stávajícími ustanoveními směrnice o DPH.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Článek 395 směrnice o DPH.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Vzhledem k ustanovení směrnice o DPH, z něhož návrh vychází, se zásada subsidiarity nepoužije.

- **Proporcionalita**

Rozhodnutí se týká povolení udělovaného členskému státu na základě jeho vlastní žádosti a nezakládá žádnou povinnost.

Vzhledem k omezenému rozsahu odchylky je zvláštní opatření úměrné sledovanému cíli.

- **Volba nástroje**

Navrhovaný nástroj: prováděcí rozhodnutí Rady.

Podle článku 395 směrnice Rady 2006/112/ES je odchylka od společných ustanovení pro DPH možná pouze v případě, že ji na návrh Komise jednomyslně schválí Rada. Prováděcí rozhodnutí Rady je nejvhodnějším nástrojem, neboť může být určeno jednotlivému členskému státu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Tento návrh vychází z žádosti podané Německem a týká se pouze tohoto členského státu.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Návrh prováděcího rozhodnutí Rady má zjednodušit postup výběru DPH tím, že Německu povolí i nadále používat odchylující se opatření, díky němuž smí z nároku na odpočet zcela vyloučit DPH, kterou byly zatíženy zboží a služby využívané osobou povinnou k dani z více než 90 % na soukromé nebo neobchodní účely, včetně ne hospodářských činností. Ukázalo se, že toto opatření je vhodným a účinným nástrojem.

⁹ COM(2004) 728 final – Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 77/388/EHS s cílem zjednodušit povinnosti týkající se daně z přidané hodnoty (Úř. věst. C 24, 29.1.2005, s. 10), stažen dne 21. května 2014 (Úř. věst. C 153, 21. 5. 2014, s. 3)

Podle Německa nebude mít prodloužení platnosti tohoto opatření negativní dopad na celkovou výši příjmů z DPH vybraných v konečné fázi spotřeby, a tudíž negativně neovlivní vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nebude mít nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Návrh je časově omezen a obsahuje ustanovení o přezkumu.

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se mění rozhodnutí 2009/791/ES a povoluje Německu dále uplatňovat opatření odchylovající se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty¹, a zejména na čl. 395 odst. 1 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES upravují nárok osob povinných k dani na odpočet daně z přidané hodnoty (DPH) účtované za zboží a služby, které jsou jim dodávány a poskytovány pro účely jejich zdaněných plnění. Německu bylo povoleno zavést odchylovající se opatření, kterým má být vyloučena DPH, jíž byly zatíženy zboží a služby, které jsou z více než 90 % využity na soukromé účely osoby povinné k dani či jejich zaměstnanců nebo obecně na neobchodní účely nebo ne hospodářské činnosti, z nároku na odpočet daně.
- (2) Závést a uplatňovat toto opatření odchylovající se od článků 6 a 17 směrnice Rady 77/388/EHS² původně povolilo Německu rozhodnutí Rady 2000/186/ES³, a to do dne 31. prosince 2002. Rozhodnutí Rady 2003/354/ES⁴ povolilo Německu uplatňovat opatření odchylovající se od článku 17 směrnice 77/388/EHS do dne 30. června 2004. Rozhodnutí Rady 2004/817/ES⁵ prodloužilo platnost povolení do dne 31. prosince 2009.

¹ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

² Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1).

³ Rozhodnutí Rady ze dne 28. února 2000, kterým se Spolkové republiky Německo povoluje uplatňovat opatření odchylovající se od článků 6 a 17 šesté směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 59, 4.3.2000, s. 12).

⁴ Rozhodnutí Rady ze dne 13. května 2003, kterým se Německu povoluje uplatňovat opatření odchylovající se od článku 17 šesté směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (Úř. věst. L 123, 17.5.2003, s. 47).

⁵ Rozhodnutí Rady ze dne 19. listopadu 2004, kterým se Německu povoluje uplatňovat opatření odchylovající se od článku 17 šesté směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (Úř. věst. L 357, 2.12.2004, s. 33).

- (3) Rozhodnutí Rady 2009/791/ES⁶ povolilo Německu dále uplatňovat opatření odchylné od článku 168 směrnice 2006/112/ES do dne 31. prosince 2012. Prováděcí rozhodnutí Rady 2012/705/EU⁷ povolilo Německu uplatňovat opatření odchylné od článků 168 a 168a do dne 31. prosince 2015 a prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2015/2428⁸ do dne 31. prosince 2018.
- (4) Dopisem, který Komise zaevidovala dne 10. září 2018, požádalo Německo o povolení dále uplatňovat opatření odchylné od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES s cílem zcela vyloučit DPH, již byly zatíženy zboží a služby, které jsou z více než 90 % využity osobou povinnou k dani pro soukromou potřebu nebo pro neobchodní účely, včetně ne hospodářských činností, z nároku na odpočet daně. K žádosti byla přiložena zpráva o uplatňování odchylného se opatření, která obsahuje rovněž vyhodnocení poměru rozdělení používaného ve vztahu k nároku na odpočet DPH, jak vyžaduje článek 2 rozhodnutí Rady 2009/791/ES.
- (5) V souladu s čl. 395 odst. 2 druhým pododstavcem směrnice 2006/112/ES uvědomila Komise o žádosti Německa ostatní členské státy dopisy ze dne 14. září 2018. Dopisem ze dne 17. září 2018 uvědomila Komise Německo, že má k dispozici všechny údaje potřebné k posouzení žádosti.
- (6) Podle Německa se ukázalo, že opatření velmi účinně zjednodušuje výběr DPH a zabraňuje daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem. Opatření snižuje administrativní zátěž pro podniky a daňové správy, neboť není třeba sledovat následné využití zboží a služeb, na které se v okamžiku jejich nabytí vztahuje vyloučení z nároku na odpočet. Německu by proto mělo být povoleno nadále uplatňovat odchylné se opatření na další omezené období, a to do 31. prosince 2021.
- (7) Pokud by Německo mělo za to, že je nezbytné prodloužit toto povolení i na období po roce 2021, mělo by do 31. března 2021 předložit Komisi žádost o prodloužení jeho platnosti, včetně zprávy o uplatňování opatření, která by měla zahrnovat vyhodnocení používaného poměru rozdělení.
- (8) Odchylné se opatření nebude mít nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.
- (9) Rozhodnutí 2009/791/ES by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Článek 2 rozhodnutí 2009/791/ES se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Toto rozhodnutí pozbývá platnosti dne 31. prosince 2021.

⁶ Rozhodnutí Rady 2009/791/ES ze dne 20. října 2009, kterým se Spolkové republiky Německo povoluje dále uplatňovat opatření odchylné od článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 283, 30.10.2009, s. 55).

⁷ Prováděcí rozhodnutí Rady 2012/705/EU ze dne 13. listopadu 2012, kterým se mění rozhodnutí 2009/791/ES a prováděcí rozhodnutí 2009/1013/EU, kterými se Německu a Rakousku povoluje dále uplatňovat opatření odchylné od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 319, 16.11.2012, s. 8).

⁸ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2015/2428 ze dne 10. prosince 2015, kterým se mění rozhodnutí 2009/791/ES a prováděcí rozhodnutí 2009/1013/EU, kterými se Německu a Rakousku povoluje dále uplatňovat opatření odchylné od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 334, 22.12.2015, s. 12).

Žádost o prodloužení uplatňování odchylujícího se opatření stanoveného tímto rozhodnutím musí být předložena Komisi do 31. března 2021.

K žádosti bude přiložena zpráva o uplatňování uvedeného opatření obsahující vyhodnocení poměru rozdělení používaného ve vztahu k nároku na odpočet DPH na základě tohoto rozhodnutí.“

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije ode dne 1. ledna 2019.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*